

Mirka

Ensimmäinen.

Ueda sureutehdawasta raskaasta raesatest, Joca si-
nä 8. p. Kesä Tuusa Wuonna 1734. Ustelan Vi-
täjästä, Erinomattain Emä Kireon Läänistä, Pellost
surkiasti maahan löi; Opiri ja synnin cortamiseri,
Yhdellä Nuorucaisella samasa Seuracunna, co-
con pandu, cuin on:

Woi! mitäs sielun huutelet? Ja ic.

W. c. Minun sielun jälkeen nyt pian,
Miksi siis ihmiset nurisewat heidän eläisäns: Joca
cainen nurisean hänen syndejäns vastaan. Jer.
walit. mirs. 3: v. 39.

Sinun pahudes tähden sinua nuhdellan, ja si-
nun tottelemattomuudes tähden sinua curitetan.
Jer. 2: v. 19.

Wälkä wäärysttä, niin ei sinulle wahingota ta-
pahdu. Syt. 1: v. 2.

Toinen.

O mailman pahus suuri? ic.

W. c. Sädäsän huudan S'erra.

Prändätty Wuonna 1753.

Ensimmäinen.

W. c. Minun sielun jälkeen nyt pian,

Woi! mitäs Sielun huutelet / Ja
 wakitat niin wakiasti? **W**oi! mi-
 ris muotos muuttelet / Ja itket aiwan
 haikiasti? **M**ix olet noin nyt lewotoin/
 Käsiäs myös sinn tänn heität / Ma-
 han eahoin luondos wastoin / Caswos
 Aurin gold peität?

2. **S**y on minul kyll euietta / Ja
 Murhen wirttä laula / **S**y on minull
 kyll ruietta / ja surun nuotti pauba /
Sy on minul joca siwul: **S**ill **H**erra
 nuolens ambuis / **P**eldoni pääll / sielä ja
 tääll / **S**ys ilo minus sammuis.

3. **C**osea tulo jo rupesi **C**aunista eu-
 coistaman / **J**est' mä / waimon ja lapsen /
Luulinna einem saawain **N**ijn **H**erra
 suur eaiet' tyni juur / **M**ursecuuret ricki
 haekois / **M**isun / **R**uckin / eaiet' myös
 muut nijn / **S**urkiasti maahan trampais.

4. **R**aket olit aiwan suuret / **J**ote äkist
 alas tulit / **S**entähd' ei jään muut euit
 juuret / **B**aickan euhun ne eulit; **C**alat
 myöskin löi pyörxin / **J**otea suurimmat
 olit; **M**uut pienet ne ei kestänet / **W**aan
 perät poses euolit.

5. Ka-

5. Kaket maan wakkias, lacaisit/ Toit
papuld oli sangen/ Ja päiwäll colmanell
macaisit/ Sijn uhung olit langen' Lei-
muil tuli/ wettä tuli/ Niin Ett' sillattin
sirsi/ Aidat oijs ja myös Toijs/ pal-
coistans pojes kiersi.

6. Tämä niin paljo matean saat/ Pää-
nisä Oma kircon/ Ett hän Tulon niin
maahan caas / Ettei se enä wirgon ;
Waan täydyi lyöd Gländen syöd / Ne
jälken jäänet sänget ; Ja nyt einettäm es-
himän/ Tästy mekähän änget.

7. Mutta jo männytin puuttuwat/ Me-
hän corwes ja mäell/ Sill sin mennän
kyl puuttumat/ Joucottaan caikell wäell/
Kewiem tämä lieue wähä / Cuin coht
maantielle/ käändy/ Lasten causa arwol-
lansa/ Ja sielläk nälkän näädä.

8. Tätä tekemän totisest/ Meit H. Cr-
ran wiha waati/ Cosca hän myöskin pi-
caisest/ Carlanne wähäx saatti/ Nutoll
julmall/ taudill tuimall/ Joca maan alla
ratti / Wajot Härtäm/ uijn myös Leh-
män: Sijis bareki syöd an packi.

9. Uica jo waati kylwämän / Muutt
siemend ei ol' hitomas ; Kylwy jäll kaste
kyndämän/ Waan Juhta maca eu-pöös/
Jos is wedäm joca etän / Weimar se
pojес

poies wiipi; Eill barcki rakk' riescata
paity/ Eihan päälämme syöpi.

10. Maiden candasa euopasa/ Sywäs
maan alla maca; Sentähden tähty huos-
gata/ Ett caikist olen wapa. Nyt täht-
ty mun kyl cuitwall suul/ Puun cuoren
pääle purra; Waict huutelen ja rucoilin/
En sä/ Waan se on turha.

11. Jo mä nyt/ racas Sieluni/ Olen
kyl euulla saanut/ Mینگä tähden sä luis-
sani/ Surusa olet maanut: Waikene nyt
jo euule Syt/ Jota sun suremahan/ Pi-
täpi tääll/ caikell wäell/ Langeten rakkii
maahan.

12. Syndiäs sielun murhajat / Sureile
sind aina; Syndiäs Carjas surmajat/
Kynneleill alas paina; Syndiäs myös/
joca sun thös / Pellofas turhar teki/ It-
te hartast/ walit raseast/ Se leiwän suus-
kas weii.

13. Tain wihauren ajaisen / Herra
sun päälles heitti/ Etti sinua häinen/
Sammuttamaton liekki / Syndeis täh-
den/ piruin nähden Helwetin järwet
paistais; Waan ett Sielus häät ilos/
Tainwan herckuja maistais.

14. Cahos euing Herra etzelle / Au-
tuuttas caikill taiwoill / Jheng wihaiser
teet=

tiettele / Enneden sinua waiwoill / Et
käännyisit ja wäännyisit / Pois sildä lawiald
tiellä / Joca Sielun paistit pirun / Hel-
wetin Tuleen riendä.

15. Ah! tee sentähden catumus / Pois
synnin tiellä wäänny; Tee myds yr-
oikia parannus / Ja HErran tygön
käänny; Uun wihan suut / ja älä suut
Waikea se wäbä lövi / Ei se tapa /
Waan juur wapan Ilon sisälle wiepi.

16. Niistin all' älä jano sä: Jo HErra
on mun hylkän / Näin onnetoin nyt o-
len mä / Et mistän olen Ylkän; Waan
tiedä se ja hawaike / Ett HErra omi-
ans täällä curittele / rasittele / Ja wä-
mein säästä si lä.

17. Sano sentähden päätörex: Kütös
sull racas Iisi / Edeksi tain curitues /
Jong all' sä minull' lisa / Uin karsimyst
ja totomyst; Ja pääst' wäimein pois
wainast / Bnhäis parij' woitoi Salän /
Ilon ja riemun Taiwas.

Surutto mudest.

Surutoinen synnin orja,
 Cowin cuollen maca curja,
 Eikä cuule caickunata,
 Paimenitten paubinata,
 Eht ajat on muuttuwaifet,
 Pian täällä puuttuwaifet;
 Cuiteng cuorsu cuolemaſa,
 Suocu helwetin haudaſa.

SEräjä sinä joca macat /
 Ja nouse ylös cuoluista /
 Niin JEsus sinua
 Ylös walaise.

Pawalin Epistolast Epheserein työ 5. lopus

W. c. Sädäsän huudan Herra,

DMailman pahus suuri? Sill eletän
 surutoin / Ja maatan synneis co
 win / Juur airvan murhetoin; Waic
 cuinga Herra uhca Wihans hirmuisu-
 dell

bell/ Sanans palvelhain tauta/ Jote
waroivat kynneil.

2. Ah sy on surkia aivan/ Niin wai-
kiasi walitta/ Ett HErran Sana turha/
Eansalle saarnatan/ Eose ei he waarin-
ota/ Eht cuinga neuwotan/ Wan kilwan
synneis eohita/ Pään helwetti juostan.

3. Woi waarallista aiea/ Mihing' o-
lem elänet/ Sill waieka cunga paiekan/
Nyt ises käärdänet/ Niin harwaihet ja
näet/ Ett ajat wiiimeiset/ On meitä lähe-
stynet/ Ja eletän syndifest.

4. Ah woi woi minua waiwaist! Sill
pelkä wapisen; Ett HErra Jumal Tais-
wast/ Wihan sytty hirmuisen Ah! eikös
Christit racas/ So el io pelhätä/ Eose
synnit joca paieas/ Ballan saa wallital

5. Ah woi meit onnettomit/ Ett (ain)
eläm surutoin/ Ja macam synnis cowin/
Mailmas nurhetoin. Cuing HErran il-
mestystä/ Täällä mahdam odotta/ Ja rie-
mu Tairvallista/ Gloifest tairvotta.

6. O HErra cektia Taiwan/ Sää suuri
Jumal/ Eah armiaist väälle waiwan/
Cuin olem ansain suneillä! Ja älä ann
meidän hukku/ All wibas hirmuisen/
Eans cuollon eauhian nucku/ Jecun jur-
kuisen.

7. Ah

7. Ah Christitot caicē rākat / Siis
waari ottacat; Ja oleat aina walpat;
Jaur hartast rucoileat; Ett Herrā olis
wiellä/ Leveinen Jumala/ Ett himmijū-
dell meitä/ Tääll tahdeis condata.

8. Utat kyll Christit racas / jo näjet
muutwan / Jos ennätät wiel racas/
Pieaisest cakoman / Waan euiteng neu-
wo paras / Ett holjät mailman / Ja
pyhdät tulla Taiwan/ Jänsen cunnion.

9. Ah! autuas on se sielu / Töll om-
bi mailmas/ Or wilpitöinen kalu/ Chi-
riemu Taidas; He saawat wihdoin näh-
dä/ Carikan häät cauni/ Jote uscon
cautta täällä/ Sen onnen käsittit.

L O P P U.

